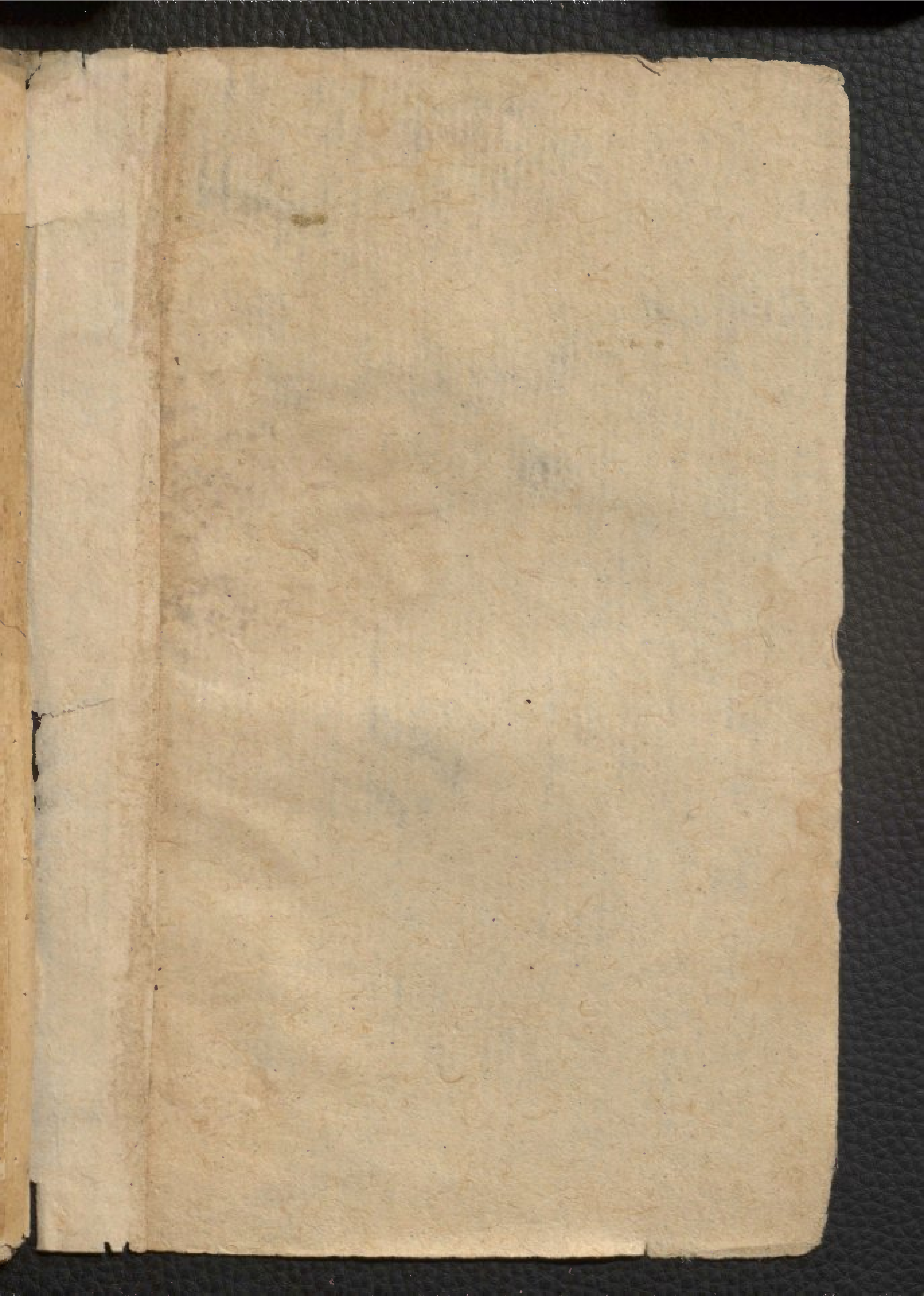
Various fragments

شَهِدْنَا عَلَىٰٓ اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ

گواهی دهم بر تنهاء تنان وبفریفته شانرا

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلَىٰٓ

زندگانی اینجهان وگواهی دارند بر

اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كَافِرِيْنَ

تنهاء خود که ایشان بودند ناگرویدگان

ذَلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ

انست که نه باشد خداوند

مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ

هلاک کننده دیهی را بستم

وَاَهْلُهَا غَافِلُوْنَ وَلِكُلٍّ

واهلانرا غافلان ومرهریکی را

دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا وَمَا

بایکایها بود ازانچ کردند ونیست

رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

خداوند تو غافل ازانچ میکنید

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ط

وخداوند تو بی نیازست با بخشایش

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ

اکر خواهد ببرد شما وبپای کند

مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا

از بس شما آنچ خواهد جنانک

أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ

خواهد شما را از فرزندان وکروه

آخَرِينَ إِنَّمَا تُوعَدُونَ

دیکران هرآینه هرچ وعده کرده شوید

لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

آمدنیست ونیستند شما ازدست کنندکان

قل

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى

بگو اي گروه بکنيد بر

مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ

جايگاه خود که من بکرد کار کنم

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ

زود باشد که بدانيد هر کرا

تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ

باشد مراورا سرانجام آنجهان سراي

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

که اوش ندهد ستمکارانرا

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ

و بکرد خداي

مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ

ازانچ بيافريد از کشت

وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا

وچهارپایان بهري بس گفتند

هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا

این مرخدایراست بگفتارشان واینست

لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ

مرانبازان ما بس بود

لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى

مرانبازي شانرا بس نرسد سوي

اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ

خدای ونه بود مرخدایرا

فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ

پس اوست برسد سوي انبازان شان

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَكَذَلِكَ

بایست انچ حكم كنند وهمچنین

زین

زين لكثير من المشركين

بياراست مر بسيارى را از انباز آرندگان

قتل اولادهم شركاؤهم

كشتن فرزندان شان انبازان شان را

ليردوهم وليلبسوا عليهم

تا هلاك كنند شان را و تا بپوشانند بر ايشان

دينهم ولو شاء الله ما

دين ايشان و اگر خواهد خداى آنچ

فعلوه فذرهم وما يفترون

بكردند آنرا [illegible] شان را وانچ دروغ ساختند

وقالوا هذه انعام وحرث

وگفتند اينست چهارپايان وكشتى است

حجر لا يطعمها الا من

بازداشته نه خورند آنرا مگر آنك

نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ

خواهد برعوي شان وچهارپايان

حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ

حرام كرده شد بشتهاء شانرا وچهارپايان

لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ

ياد نكنند نام خداي

عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ

برآن دروغ برو زود باداش شانرا

بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

بدانچ بودند دروغ مي ساختند

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ

وكفتند انچ در شكمها اين

الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا

چهارپايان يكانه مردنم را

ومحرم

وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ

وحرام کرده بر زنان شمارا واگر

يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ

باشند مرده بس ایشان درو

شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ

انبازانند زود باداش شانرا وصف کردند شانرا

إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۞ قَدْ

کاوست حکیم تر دانا بدرستیه

خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ

زیان کردند انانکه بکشتند فرزندانرا

سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا

بی خردی بی دانشی وحرام کردند

مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً

انچه روزی شانرا خدای دروغ

عَلَى ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟ وَمَا

بر خداي   بدرستيكه كمراه شدند   وانچ

كَانُوا۟ مُهْتَدِينَ ۞ وَهُوَ

بودند   راه يافتندكان   واوست

ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ جَنَّٰتٍ

آنكه   بيافريد   بوستانها

مَّعْرُوشَٰتٍ وَغَيْرَ

بر برده   وجز

مَعْرُوشَٰتٍ وَٱلنَّخْلَ وَٱلزَّرْعَ

درختان ميوه دار   وخرمابنان ناهمواره

مُخْتَلِفًا أُكُلُهُۥ وَٱلزَّيْتُونَ

كونا   خوردن او   وزيتون

وَٱلرُّمَّانَ مُتَشَٰبِهًا

وانار   مانند يكديكر

وغير

وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا

وجز ماننديكديكر بخوريد

مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ

از ميوه جون ميوه

وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ

وبدهيد حق وي روز در[illegible]

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

ونبهيد اندر مكاريد كه اوست دوست ندارد

الْمُسْرِفِينَ ۝ وَمِنَ الْأَنْعَامِ

ازحد كذرندكانرا واز جهاربايان

حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا

باربرندكان بازبزنكان بخوريد ازانج

رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا

روزي داد شمارا خداي وبسروي مكنيد

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ اِنَّهُ

بپیها دیو که اوست

لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ ثَمَانِيَةَ

مر شمارا دشمن پیدا هشت

اَزْوَاجٍ ۚ مِّنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ

جفت از گوسپندان دو

وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۚ

واز دو

قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ

بگو که دو نر حرام کرد

اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ

یا دو ماده آنکه می کرده اندر گرفت

عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۚ

بر او زهدانهای دو

نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ

اكاهي دهند بدانش اكر هستيد شما

صَادِقِينَ وَمِنَ الْاِبِلِ

راست كويان واز اشتر

اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ

دو واز شتر دو

قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ

بكو دو نر حرام كرد

اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ

يا دو ماده اكاهي كرد اندر كرفت

عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ اَمْ

برو زهدانها دو يا

كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ وَصَّاكُمُ

هستيد شما بجا جون اندر فرمود شمارا

الله بهذا فمن اظلم

خداي بدين بس كيست ستمكارتر

ممن افترى على الله

از آنك بساخت بر خداي

كذبا ليضل الناس

دروغ مردمان

بغير علم ان الله لا

بي جز دانش كه خداي نه

يهدي القوم الظالمين

راه ننمايد مر گروه ستمكاران را

ع

قل لا اجد فيما اوحي

بگو در آنچ وحي كرده شد

الي محرما على طاعم

سوي حرام كرده بر خورنده

يطعمه

ع

أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

تنها شان وگم شد از ایشان آنچه بودند

يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ

همی بافتند بدرستی که خداوند شما خدای

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

آنک بیافرید آسمانها

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

وزمین در شش روز

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

پس بایستاد بر تخت

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ

همی نماید شب را بروز

حَثِيثًا ۝ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

بشتافت خرشید وماه

وَالنُّجُومَ

وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ط

و ستارگان مسخر بفرمان او

أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ط تَبَارَكَ

[illegible] اورا آفرینش وفرمودن با برکت است

اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

خدای خداوند جهانیان

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا

بخوانید خداوند را بزاری کردن

وَخُفْيَةً ط إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

و پنهان که اوست دوست ندارد

الْمُعْتَدِينَ ۝ وَلَا تُفْسِدُوا فِي

از حد گذرندگان وتباه کاری مکنید در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا

زمین پس خوب گردن اورا

وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ

وبخوانید اورا بیم امیدوار بدرستی

رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ

رحمت خدای نزدیک از

الْمُحْسِنِينَ وَهُوَ الَّذِي

نیکوکاران واوست انانکه

يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ

بفرستد بادها مژده دهنده میان

يَدَيْ رَحْمَتِهِ ط حَتَّى إِذَا

بیش رحمت خود تا چون

أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ

بردارد باد ابری گران برانیمش

لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ

سرای زمین مرده بس فرو فرستیم بدان آب

فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

بس بيرون آورديم بدان از هر

الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ

ميوه‌ها همچنين بيرون آريم

الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

مردگان را تا مگر شما بند گيرند

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ

وزمين پاكيزه باشد گياه وي

بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ

بفرمان خداوند وآنك گياه وي

لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ

بيرون نيايد مگر نيك همچنين

نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

ع

بگردانيم آيتها مر گروها را سپاس دارند

لعد

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ

بدرستيكه فروفرستاد نوح را [illegible] كروه او

فَقَالَ يٰا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

[illegible] اى كروه ببرستيد خدايرا

مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ط

نيست مرشمارا از خداي جز او

اِنِّيْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

كه من مي ترسم بر شما عذابي

يَوْمٍ عَظِيْمٍ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ

روز بزرك كفت بزركان از

قَوْمِهٖ اِنَّا لَنَرٰيكَ فِيْ ضَلَالٍ

كروه وي كه ما مي بينيم ترا در كمراهي

مُبِيْنٍ قَالَ يٰا قَوْمِ لَيْسَ بِيْ

[illegible] كفت اى كروه من نيست مرا

ضلالة ولكني رسول من

گمراهی ولیکن من پیغامبر از

رب العالمين ابلغكم

خداوند جهانیان برسانم شما را

رسالات ربي وانصح

پیغامها خداوند خود و نصیحت میکنم

لكم واعلم من الله

مر شما را و میدانم از خدای

ما لا تعلمون أوعجبتم

انچ میدانید شما یا عجب شمارا

أن جاءكم ذكر من ربكم

که بیامد شما را پندی از خداوند شما

على رجل منكم لينذركم

بر مردی از شما تا بیم کنند شما را

ولتتقوا

وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝

فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِيْنَ

مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيَاتِنَا

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ۝

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ط

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا

مَالَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ط اَفَلَا

تَتَّقُوْنَ ۝ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ

كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا

لَنَرٰيكَ فِيْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا

لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِيْنَ ۝

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ

وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ

العا

مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا
از جز خداي گفتند

ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَى
گم شدند از ما وگواهي دادند بر

أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ
تنهاء شان كه ايشان بودند ناگرويدگان

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ
گفت اندر شويد در گروهها

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم
بدرستي كه بگذشت از پيش شما

مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي
از پريان وادميان در

النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ
آتش هرگاه كه اندر آيد گروهي

لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا

لعنت کند بازخودرا تا چون رسیدند

فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ

در آن همه گفتند بازپسینان ایشان

لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا

مر پیشینیان خداوندا ایشانند دوجندان

فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ

بده ایشانرا عذابی دوجندان از

النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ

آتش گفت مرهریکی دوجنداست

وَلَٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَقَالَتْ

ولیکن ندانند وگویند

أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَا

پیشینان شان پسینان شان نه بود

لكم

لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ

شما را برما از جمع افزونيا

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

بچشيد عذاب بدانچ بوديد شما

تَكْسِبُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ

كاركنندكان كه انانك

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

دروغ باينهاما وبزرگي كردند

عَنْهَا ط لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ

ازان نه نشانند مرايشانرا درها

السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

اسمان ونه اندرشوند دربهشت

حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ

تا بدشود اشتر در سوراخ

ع

الْخِيَاطِ ط وَكَذَلِكَ نَجْزِي

سوزان وهمچنين باداش

الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِنْ

كناهكارانرا وايشانرا از

جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ

دوزخ كستيرش واز زبر ايشان

غَوَاشٍ ط وَكَذَلِكَ نَجْزِي

پوششها وهمچنين باداش

الظَّالِمِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا

ستمكارانرا وانانك كرويدند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا

وبكردند نيكيها

نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

واندرنخواهيم تني مكر توانايي وي

أولئك

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

ایشانند یاران بهشت

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ایشان دران جاویدان

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ

وبیرون کنیم انچ در دلهاء شان

مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ

از کینه همی رود از

تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا

زیر شان جویها وگفتند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا

شکر مرخدایرا آنکه راه نمود ما را

لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ

بدین ونه بوذیم ما باراه یافتن

لَوْلَآ أَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَقَدْ

اگر نه که راه نمود ما را خدایی بدرستی که

جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوٓا

بیامد پیغامبر خداوند براستی واواز دهند

أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا

که آنکسان بهشت واواز دهند اینرا

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَنَادٰىٓ

بدانچ بودید شما بکردید واواز دهند

أَصْحٰبُ الْجَنَّةِ أَصْحٰبَ

یاران بهشت یاران

النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا

دوزخ که بدرستی که یافتیم ما آنچ وعده کرده ما را

رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا

خداوند ما راست پس چه شد آنچ

وعد

وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ط قَالُوا

وعده كرده بود خداوند ما راست كفتند

نَعَمْ ط فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ

آري بس آواز دهند آوازدهنده ميان ايشان

أَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى

كه لعنت كنيد خداي بر

الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ

ستمكاران آنانكه روي بكردانند

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا

از راه خداي وهمي كنند

عِوَجًا ج وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

در مجاي وايشان بدانجهان

كَافِرُونَ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ

ناكرويدكان وميان آنرا پرده باشد

وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ

وبرتر ازان مردمان

يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا

بشناسند همه يكي بينان نشان واواز دهند

أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

ياران بهشت را كه درود بر شما

لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

نرويد بهشت وايشان همي امدند

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ

وچون باز گردانند بيناييها ايشان

تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا

سوي باشندگان دوزخ گفتند

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ

خداوندا مگردان مارا با گروه

الظالمين

الظالمين ونادى

ستمكاران واواز دهند

أصحاب الأعراف رجالا

ياران اعراف مردانى را

يعرفونهم بسيماهم قالوا

بشناسند شانرا وانى روى شان كفتند

ما أغنى عنكم جمعكم وما

سود نداشت از شما همه را وانچ

كنتم تستكبرون

بوديد شما بزركى كرديد

أهؤلاء الذين أقسمتم لا

ايشانند انانك سوكند خوردند

ينالهم الله برحمة ادخلوا

كه برساند شانرا خداى ببخشايش درآييد

الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا

بهشت نیست ترس برشما ونه

أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝ وَنَادَىٰ

شما اندوه خورید وآواز دهند

أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ

یاران آتش یاران بهشت

أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ

که فرود برید برما از

الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ط

آب یا ازانچ روزی داد شمارا خدای

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا

گفتند که خدای حرام کرد شانرا

عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ

بر کافران آنانک

اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا

بكرفتند دين خودرا بافسوس وبازي

وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا

وبفريفت شانرا زندگاني اينجهان

فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ كَمَا نَسُوا

بس امروز فراموش كنيم شمارا جنانكه فراموش كردند

لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا

رسيدن بروز شان اين وانج بودند

بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُونَ وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ

باياتهاما منكر شدند وبدرستي‌كه بياورديم شانرا

بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ

قران بديدكرديم انرا بر دانش

هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

راه راست ورحمت مركروهي راكه بكروند

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ط

نه چشم دارند مگر سرانجام وی

يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ لا يَقُولُ

روز سرانجام گوید

الَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ ط

آنانکه فراموش کردند از پیش

قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ج

بدرستی که آوردند پیغامبران خداوندما براستی

فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا

پس نیست مارا از گواهش کنندگان تا شفاعت کنند

لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي

مارا یا بازکرده شد یا بکنیم جز آنکه

كُنَّا نَعْمَلُ ط قَدْ خَسِرُوا

باشیم ما بکنیم بدرستی زیان کردند

انفسهم

كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ۝ وَاتَّخَذُوا

هر چیزی پس اندازه کرد اندازه کردنی و بگرفتند

اورا

مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

از جز او خدایان یعنی نیافرینند چیزی را

بتانرا

وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ وَلَا يَمْلِكُونَ

و ایشان آفریده شده اند و مالک نشوند

لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ

مر تنهای خود را زیانی و نه سودی و مالک نشوند

مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ۝ وَقَالَ

مرگ را و نه زندگانی را و نه قیامت را و گفتند

الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ

آنانک کافر شدند نیست این مگر دروغی

افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ

ساخته است اورا و یاری کرد اورا برو گروهی

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ

نه چشم دارند مكر سرانجام وی

يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ

روز سرانجام كويد

الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ

آنانك فراموش كردند از پیش

قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

بدرستی كه آوردند پیغامبران خداوندما براستی

فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا

پس نیست مارا از كواهش كنندكان تا شفاعت كنند

لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي

مارا یا بازكرده شد یا بكنیم جز آنك

كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا

باشیم ما بكنیم بدرستیكه زیان كردند

انفسهم

كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا وَاتَّخَذُوا

هر چیزی را پس اندازه کرد اندازه کردنی و بگرفتند

اورا

مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

از جز او خدایان یعنی بتان را نیافرینند چیزی را

وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ

و ایشان افریده شده اند و مالک نشوند

لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ

مر تنهای خود را زیانی و نه سودی و مالک نشوند

مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا وَقَالَ

مرگ را و نه زندگانی را و نه قیامت را و گفتند

الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هٰذَا إِلَّا إِفْكٌ

آنانک کافر شدند نیست این مگر دروغی

افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ

ساخته است اورا و یاری کرد او را برو گروهی

آخَرُونَ فَقَدْ جَآؤُا ظُلْمًا وَّزُورًا
دیگران پس بدرستی بیاملند بستمی ودروغی
وَقَالُوا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا
وگفتند بنشتها بیشینیان است که بنشت انرا
فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيلًا
بس انرا املاکرده می بدو بامداد وشبانگاه
قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي
بگوای محمد فروفرستادی انک میداند نهانی که در
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ كَانَ
اسمانهاست وزمین که او هست
غَفُورًا رَّحِيمًا وَقَالُوا مَا لِهٰذَا
امرزنده بخشاینده وگفتند جیست مر این
الرَّسُولِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي
بیغامبررا میخورد خورش ومیرود

يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ

بيرون مى آيند از شما پناه جسته پس بترسند

الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ

آنانكه مخالفت ميكنند از فرمان او كه

تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

برسد ايشان را آشوبى يا برسد ايشانرا عقوبتى

أَلِيمٌ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

دردناك بدانك مر خدايرا ست آنچ در آسمانهاست

وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ

و زمين بدرستى بداند آنچ شما بر وهستيد

وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا

و آن روز كه بازگردانند ايشانرا بسوى او پس بياگاهاند ايشانرا بدانچ

عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

كردند و خداى بهمه چيزى داناست

ع

سورة الفرقان وسبعون آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای مهربان بخشاي

تبارك الذي نزل الفرقان

بزرگ است ان خدایی که فرو فرستاد قرات

علي عبده ليكون للعالمين

بر بنده خود یعنی محمد تا باشد مر جهانیان را

نذيرا الذي له ملك السموات

بیم کننده ان خدایی که مر او را پادشاهی اسما

والارض ولم يتخذ ولدا ولم

و زمین و نه گرفت فرزندی و نبا

يكن له شريك في الملك وخلق

و نباشد مر او را انبازی در پادشاهی و نیا

فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ

پرستاران خودرا بر نابکاری اگر خواهند

تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا

تا بجويند متاع زندگانی جهان

وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللهَ مِنْ بَعْدِ

وهرکه دشوار کند ایشانرا پس بدرستی که خدای از پس

إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَلَقَدْ

دشوار داشتن ایشان آمرزگار است بخشاینده وبدرستی که

أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا

فرستادیم سوی شما نشانیها پیدا وداستان

مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً

از آنانکه بگذشتند پیش از شما وپندی

لِلْمُتَّقِينَ ۞ اللهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ع

مر پرهیزکارانرا خدای عزوجل روشن کننده آسمانهاست وزمین

مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

داستان نور او چون روزنی است در ان چراغ

الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ

وان چراغ در شیشه که باشد وان ابگینه

كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ

چنانستی که ان ستاره روشن است افروزد از

شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ

درختی بابرکت درخت زیت نه شرقی

وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ

ونه غربی خواست روغن ان روشن کند

وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ

واگرچه نه رسد اورا آتشی روشنایی بر روشنایی

يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ

راه نماید خدای بروشنایی خود هرکرا خواهد وبدید کند

الم

الله

الله الامثال للناس والله بكل

خدای داستانها مر مردمانرا وخدای بهمه

شيء عليم في بيوت اذن الله

چیز داناست در خانهائی که دستوری داد خدای

ان ترفع ويذكر فيها اسمه

که بردارند انرا و یاد کنند درین خانها نام او

يسبح له فيها بالغدو والاصال

تسبیح گوید مراورا درین بامداد و شبانگاه

رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن

مردانی مشغول نکنند ایشان را از کار و نه خرید و فروختن از

ذكر الله واقام الصلوة وايتاء

یاد کرد خدای و بپای داشتن نماز و دادن

الزكوة يخافون يوما تتقلب فيه

زکوة مال بی ترسند روزی که بگردد درو

الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ لِيَجْزِيَهُمُ

دلهای و چشمها تا پاداش دهد شان

اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ

خدای نیکوتر آنچ کردند و بیفزاید

مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ

از افزونی خود و خدای روزی دهد هر کرا

يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ وَالَّذِينَ

خواهد بی حساب آنانک

كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ

نگرویدند کردارهای ایشان چون کوراب بزمین هموار

يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ

پندارد اورا تشنه آب تا چون بیاید اورا

لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ

نه یابد اورا چیزی و بیابد خدای را نزدیک او

فوفّاه

فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥ ۗ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ

پس تمام کند اورا شمار او وخدای زود شمار است

أَوْ كَظُلُمَٰتٍ فِى بَحْرٍ لُّجِّىٍّ يَغْشَىٰهُ

یا چون تاریکیها در دریایی ژرف که بپوشد اورا

مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ

نه‌آب از زبراو نه‌آب از زبراو

سَحَابٌ ۚ ظُلُمَٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ

ابری تاریکیها بهرهٔ آن زبر

بَعْضٍ ۚ إِذَآ أَخْرَجَ يَدَهُۥ لَمْ يَكَدْ يَرَىٰهَا

بهرهٔ چون بیرون آرد دست خود نه خواست بر بیند آنرا

وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورًا فَمَا لَهُۥ

وهرکرا نه کند خدای عز وجل مراورا روشنایی پس نباشد مراورا

مِن نُّورٍ ۞ أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُسَبِّحُ

هیچ روشنایی انه بینی ای محمد که خدای عزوجل بپاکی یاد میکنند

ع

لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ

مر اورا هرکه در اسمانهاست و زمین

وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ

و برندکان صفها زده هریکی بدرستی بدانست

صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ

نماز او و تسبیح او ومر خدا ایراست بادشاهی

بِمَا يَفْعَلُونَ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ

بدانچ میکنند ومر خدا ایراست بادشاهی اسمانها

وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ أَلَمْ تَرَ

و زمین و سوی خدای بازگشت انه بینی ای محمد

أَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ

که خدای می راند باهر ابری را بس فراهم آرد

بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى

میان او بس بکند اورا توبرتو بس به بینی تو

الودق

الْوَدْقَ تَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ

باران بزرگ قطره بیرون آرد از میانه او و بفرستد

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ

از اسمان از کوهها درآن از

بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ

ژاله پس برساند آنرا هرکرا خواهد و بگرداند آنرا از

مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ

هرکه خواهد خواست روشنائی درخش او ببرد

بِالْأَبْصَارِ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

روشنائی چشمها بگرداند خدای شب و روز

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ

بدرستی در این هرآینه پند است مر خداوندان بینائیها را

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ

وخدای آفریند هر جنبنده از آب

فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ

بس بعضي از ايشان آنك مي رود بر شكم خود واز ايشان

مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ

آنك مي شود بر دو پاي واز ايشان آنك

يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

مي رود بر چهار بيافريند خداي آنچ خواهد

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

كه خداي بر هر چيزي توانا ست

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ

بدرستي كه فرستاديم نشانها پيدا كرده شده وخداي

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ

راه نمايد هر كرا خواهد سوي راه

مُسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ

راست ومي گويند بگرويديم ما بخداي

وبالرسول

ثلث

وبالرسول وأطعنا ثم يتولى

وبه پیغامبر وفرمان بردیم ما پس برگردند

فريق منهم من بعد ذلك وما

گروهی ازایشان از پس آن ونیستند

أولئك بالمؤمنين وإذا دعوا إلى

ایشان گرویدگان وچون بخوانند ایشانرا

الله ورسوله ليحكم بينهم إذا

خدای وپیغامبراو تا حکم کند میان ایشانرا چون

فريق منهم معرضون وإن

گروهی ازایشان روی گردانندگان باشند واگر

يكن لهم الحق يأتوا إليه مذعنين

باشد مرایشانرا راستی بیایند سوی او گردن نهندگان

أفي قلوبهم مرض أم ارتابوا

اودر دلهاء ایشان بیماری کفرونفاق یا بشک باشند

أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللّٰهُ

يا مي ترسند كه ستم كند خداي

عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولٰئِكَ هُمُ

بر ايشان و پيغامبر او بلك ايشانند ايشان

الظَّالِمُونَ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ

ستمكاران بدرستي هست گفتار

الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ

گرويدگان چون خوانده شوند سوي خداي

وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ

و پيغامبر او تا حكم كند ميان ايشان كه

يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولٰئِكَ

بگويند بشنيديم و فرمان برديم و ايشانند

هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ

ايشان رستگاران و هركه فرمان برد خداي را

ورسو

وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ

وبیغامبر اورا وبترسد از خدای وبپرهیزد از گناه

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

پس ایشانند ایشان رستگاران

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

وسوگند خوردند بخدای سزای سوگندان خود

لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا

اگر بفرمان شان هراینه بیرون شوند ط بگو

تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ

سوگند مخورید فرمان برداری نیکو هراینه

اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ قُلْ

خدای آگاه بدانچه میکنید بگوای محمد

أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

فرمان برید خدایرا وفرمان کنید پیغامبررا

فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ

بس اگر برگردند بس بدرستي بر وست رنج برداشته شد

وَعَلَيْكُم مَّا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ

و بر شماست بر شما نهند واگر فرمان بريد اورا

تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

راه راست يابيد ونيست بر پيغامبر

إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ

مگر رسانيدن پيدا وعده كرد خداي وا آنانك

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بگرويدند وبكردند نيكيها

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

بدرستي كه خليفه كند ايشانرا در زمين چنانك خليفه كرد

الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ

آنانك پيش از ايشان وهر اينه جاي دهد مر ايشانرا

دينهم

دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ

دين ايشان انك بسنديد مر ايشانرا وهر اينه بدل كند شان

مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي

از بس ترس ايشان ايمني مي برستند مرا

لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ

كه انباز نيارند بمن جيزي وهر كه كافر شد

بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

بس اين بس ايشانند ايشان تباه كاران

وَأَقِيمُوا الصَّلَوةَ وَآتُوا الزَّكَوةَ

وبياي داريد نماز را وبدهيد زكوة مال

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وفرمان بريد بيغامبررا تا كمر بخشند شمارا

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ

كمان ميرو مبندار انانرا كه نكرويدند عاجز كنندكان

فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ
در زمين وجاي ايشانست اتش وهراينه وبدست

الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
بازكشت جاي اي انكسانك ايمان اورده ايد

لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ
دستوري خواهد ازشما انانك بخريده است

أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ
دستهاء شما وانكسانك نه رسند بخواب ديدن يعني بالغ نشده باشند

مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ
ازشما سه بار از

قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ
بيش نماز بامداد وهنكام بنهيد

ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ
جامهاء خود از نماز بيشين يعني ميانه روز واز

بعد

ع

بعد صلوة العشاء ط ثلث

بس نماز خفتن سه

عورات لكم ط ليس عليكم ولا عليهم

شرم است مر شمارا نيست بر شما ونه برايشان

جناح بعدهن ط طوافون عليكم

بزهى بس اين طواف كنندكانند بر شما

بعضكم على بعض ط كذلك

بهرهٔ شما بر بهرهٔ همچنين

يبين الله لكم الآيات ط

بيدا كند خداى مر شمارا نشانها

والله عليم حكيم ۝ واذا بلغ

وخداى داناست حكم كننده واستوار وچون برسند

الاطفال منكم الحلم فليستاذنوا

كودكان از شما خواب يعنى محتلم بس كويد

كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ
چنانچ دستوری خواستند انانک از

قَبْلِهِمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
پیش ایشان بودند همچنین پیدا کند خدای مر شمارا

آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
نشانیها خود وخدای داناست حکم کننده

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي
وزنان نازده شده از زنان که ان زنان

لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ
امید ندارند نکاح را پس نیست

عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
بر ایشان بزهٔ که بنهند

ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ

وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ط

واگر پاک دامنی کنند بهتر مر ایشانرا

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَيْسَ عَلَى

وخدای شنواست دانا نیست بر

الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ

نابینا بزه ونه بر لنگ

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ

بزه ونه بر بیمار بزه

وَلَا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا

ونه بر تنهاء شما که بخورید

مِن بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ

از خانهاء خود یا خانهاء پدران خود

أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

یا خانهاء مادران خود [illegible]

إخوانكم أو بيوت أخواتكم

برادران خویش یا خانهاء خواهران خویش

أو بيوت أعمامكم أو بيوت

یا خانهاء برادران پدر خود یا خانهاء

عماتكم أو بيوت أخوالكم

خواهران پدر خویش یا خانهاء برادران مادر خود

أو بيوت خالاتكم أو ما ملكتم

یا خانهاء خواهران مادر خویش یا آنچ مالک شدید بدید کلید

مفاتحه أو صديقكم ليس

خزینها یا دوست نیست

عليكم جناح أن تأكلوا جميعا

بر شما بزه که بخورید همه

أو أشتاتا فإذا دخلتم بيوتا فسلموا

یا پراگنده

یا پراگنده پس چون درآیید در خانها پس سلام د

پیشتر

عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ

بر تنهاء خود يعني بر اهل درودي از نزد

اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ

خداي با بركت باكيزه همچنين

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ

بيدا كند خداي مرشمارا نشانيها

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ

تا باشد كه شما بي افتيد بدرستي كه گرويدگان

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

آنانند بگرويدند بخداي و بپيغامبر او

وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ

و چون باشند با او بر كاري

جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ

فراهم آينده كه نرفتند تا دستوري طلبند

ع

إنّ الذين يستأذنونك ورسوله

كه آنكسانكه دستوري كنند ترا

أولئك الذين يؤمنون بالله ورسوله

ايشانند آنكسانكه بگرويدند بخداي وبيغامبر او

فإذا استأذنوك لبعض شأنهم

پس چون دستوري خواهند ازتو مر بعضي كار ايشانرا

فأذن لمن شئت منهم واستغفر لهم

پس دستوري ده مر كسي را كه خواهي ازايشان وامرزش خواه

الله إنّ الله غفور رحيم

ازخداي كه خداي امرزنده بخشاينده است

لا تجعلوا دعاء الرسول بينكم كدعاء

مكردانيد خواندن بيغامبر را ميان شما همچون خواندن

بعضكم بعضا قد يعلم الله الذين

بعضي ازشما بعضي را بدرستي بداند خداي آنانكه

تبدون وما تكتمون ۞ قل للمؤمنين

آشکارا کنید و آنچه پنهان کنید بگوای محمد مر گرویدگانرا

يغضوا من أبصارهم ويحفظوا

فرو گیرند از چشمهاء ایشان و نگاه دارند

فروجهم ذلك أزكى لهم إن الله

عورتهاء خودرا این پاکیزه‌تر مرایشانرا که خدای

خبير بما يصنعون ۞ وقل للمؤمنات

آگاهست بدانچه میکنند و بگوای محمد مر زنان گرویدهرا

يغضضن من أبصارهن ويحفظن

فرو خوابانید از چشمهاء خود و نگاه دارند

فروجهن ولا يبدين زينتهن إلا ما

عورتهاء خودرا و آشکارا نکنند آرایش خود مگر آنچه

ظهر منها وليضربن بخمرهن

پیدا آید ازان و گو بزنند بسر پوشهاء خویش

عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ

بر گریبانها خویش و پدید نکنند ارایش خویش

إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ

مگر مر شوهران خویش یا پدران خویش یا پدران

بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ

شوهران خویش یا پسران ساگران خود یا فرزندان خواهران خود

أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي

یا زنان ایشان پسران ساگرلن خود یا فرزندان

أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ

خواهران خود یا زنان ایشان یا لیج بخرند

أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي

دستهاء ایشان یا پسروی کنندگان جز خداوندان

الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ

افزونی از مردان یا کودکان

الذين

الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ

آنانکه پیدا نکردند بر عورتهای

النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ

زنان ونزنند بپایها

لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ

تا دانسته شود آنچه پنهان کنند از آرایش خود

وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ

بازگردید

وتوبه کنید یعنی بسوی رحمن همه ای گرویدگان

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ

تا مگر شما رستکار شوید وبشوی آن دهید بیوه کان را

مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ

از شما ونیکان از بندکان خود

وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ

وپرستاران خود اگر باشند درویشان توانگر کند شان

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ

خداي از فضل خود وخداي فراخ عطاست

عَلِيمٌ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ

دانا وكو پاكي وپارسايي كنند آنكسانكي نمي يابند ونتوانند

نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ

نكاح كردن تا بي نيازكندشان خداي از فضل خود

وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا

وآنانك مي جويند كتاب از آنچ

مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ

بخريد دستهاء شما پس بنويسدشان اگر

عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ

بدانيد دريشان نيكي وبدهيد از مال

اللّٰهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا

خداي آنك دادشمارا ونه دشواركنيد

فهذا يوم البعث ولكنكم

بس آن روز برانگيختن وجز آنكه شما

كنتم لا تعلمون ۝ فيومئذ

بوديد شما نه دانستيد بس آن روز

لا ينفع الذين ظلموا معذر

نه سود دارد آنانرا كه ستم كردند بهانه شان

تهم ولا هم يستعتبون ۝ ولقد

ونه ايشان بازكردانيده شوند وبدرستي

ضربنا للناس في هذا

بيدا كرديم مر مردمان را در اين

القرآن من كل مثل

قران از هر داستاني

ولئن جئتهم باية ليقولن

واكر بياري شما بيارى نشانيي هر آينه بكويند

الذين كفروا ان انتم الا مبطلون

آنانک نگرویدند نیستید شما مگر بیکاران

كذلك يطبع الله على قلوب الذين

همچنانت مهر کند خدای بر دلها آنانک

لا يعلمون فاصبر ان وعد

نه دانند پس شکیبایی کن که نوید

الله حق ولا يستخفنك الذين

خدای راستست و نه سبکبار کرداند ترا آنانک

لا يوقنون

بیگمان شوند

ع

سورة لقمان

بسم الله

فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ

اند بازارها جزانه فرستاده سوی فریشته

فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ

پس باشد با او بیم کننده یا افکنده شود سوی او

كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ

گنجی یا باشد مراورا بوستانی که بخورد

مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ

ازان وگفتند ستمکاران پس

تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا انْظُرْ

روی نمی کنند مگر مردی جادوکرده را به بینی ای محمد

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

چگونه بدید کردند برای تو مانندها

فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

پس گمراه شدند پس نتوانند رفتن راهی
ازین راه افتادند

ع

تبارك الذي ان شاء جعل لك

بزرگ است آنک خدایی که اگر خواهد بکند برای ترا

خيرا من ذلك جنات تجري

بهتر از این بوستانها که می رود

من تحتها الانهار ويجعل لك

از زیر آن جویها وبکند مرترا

قصورا ۝ بل كذبوا بالساعة واعتدنا

کوشکها بلک دروغ زن داشتند بقیامت وساختیم ما

لمن كذب بالساعة سعيرا ۝ اذا

مر هرکرا دروغ زن داشت بقیامت آتش دوزخ چون

رأتهم من مكان بعيد سمعوا لها

بینند ایشانرا از جایگاهی دور شنوند مرانرا

تغيظا وزفيرا ۝ واذا القوا

آوازی درشت ونالش کردن وچون بیفکنند ایشانرا

منها

مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا

ازان جایکاهی تنک . بیوسنکان . بخوانند

هُنَالِكَ ثُبُورًا لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ

انجا . هلاکی . بخوانند امروز

ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

هلاکی کسبی را . و بخوانند . هلاکی بسیار

قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ

بکوای محمد این . بهتر یا . بهشت جاودانه

الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ

انک وعده کردند مر پرهیزکاران بود مر ایشانرا

جَزَاءً وَمَصِيرًا لَهُمْ فِيهَا مَا

پاداش وجای بازکشت مر ایشانراست درانجا انچ

يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ

خواهند جاودانه . هست بر خداوند تو

وَعْدًا مَسْئُولًا ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ

وعده برسیده شده وان روز گرد کنیم ایشانرا

وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

وانچه می برستند از جز خدای

فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي

پس بگوید اشما بی راه کردید بندگان مرا

هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝ قَالُوا

این یا ایشان بی راه شدند از راه راست گویند

سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ

پاکی تو لی خداوند نبود ونشاید مارا که

نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ

بگیریم از جز تو از دوستان ولیکن

مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ

برخوردار کردی شان وپدران ایشانرا تا فراموش کردانند قرات

و کانوا

وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝ فَقَدْ

و بودند گروهی هلاک شده پس بدرستی

كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ ط فَمَا

دروغ زن داشتند شمارا بدانچ میگویید پس نتوانستند

يَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا

نتوانند گردانیدن و نه یاری دادن

وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا

و هر که ستم کند از شما چشانیم اورا عقوبتی

كَبِيرًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ

بزرگ و نه فرستادیم پیش از تو

مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ

از پیغامبران مگر که ایشان می خورند

الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ط

خورش و می رفتند در بازارها

وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ط

وبکردیم ما بهرهٔ شما مر بهرهٔ را استونه

أَتَصْبِرُونَ ط وَكَانَ رَبُّكَ

صبر کنید وهست خداوند تو

بَصِيرًا

بینا

وقف

کرد این جزو کلام مجید و فرقان حمید بتوفیق تعالی نماید بدل

با ... جا ذکر بنده امیدوار رحمت پروردگار اضعف عباد الله

ملا شرف بن محمد الکریم ادام نصره المخاطب من الحضرة العالیه مصطفی الملک

مصطفی الملک متصرف ممالک دیوان عالی وزارت دام عالیا حضرت شاه بابر

و ملا شرف عبد الغنی کرم دام نصره المخاطب مصطفی الملک متصرف ممالک

طول الله عمره جعله خلفا صالحا تا کافه اهل اسلام بخوانند و واقف

را بدعای ایمانی و برخوردی عمر و جهانبانی یاد کنند وقفی صحیح شرعی

تا هیچ کسی بهیچ تاویلی و تبدیلی شرعی ملک خود نسازد

و نبازد و رهن نکند و نه بخشد و نه فروشد و بدل نکند هر که

این شرط را تجاوز کند خصم او صاحب کلام ملک العلام

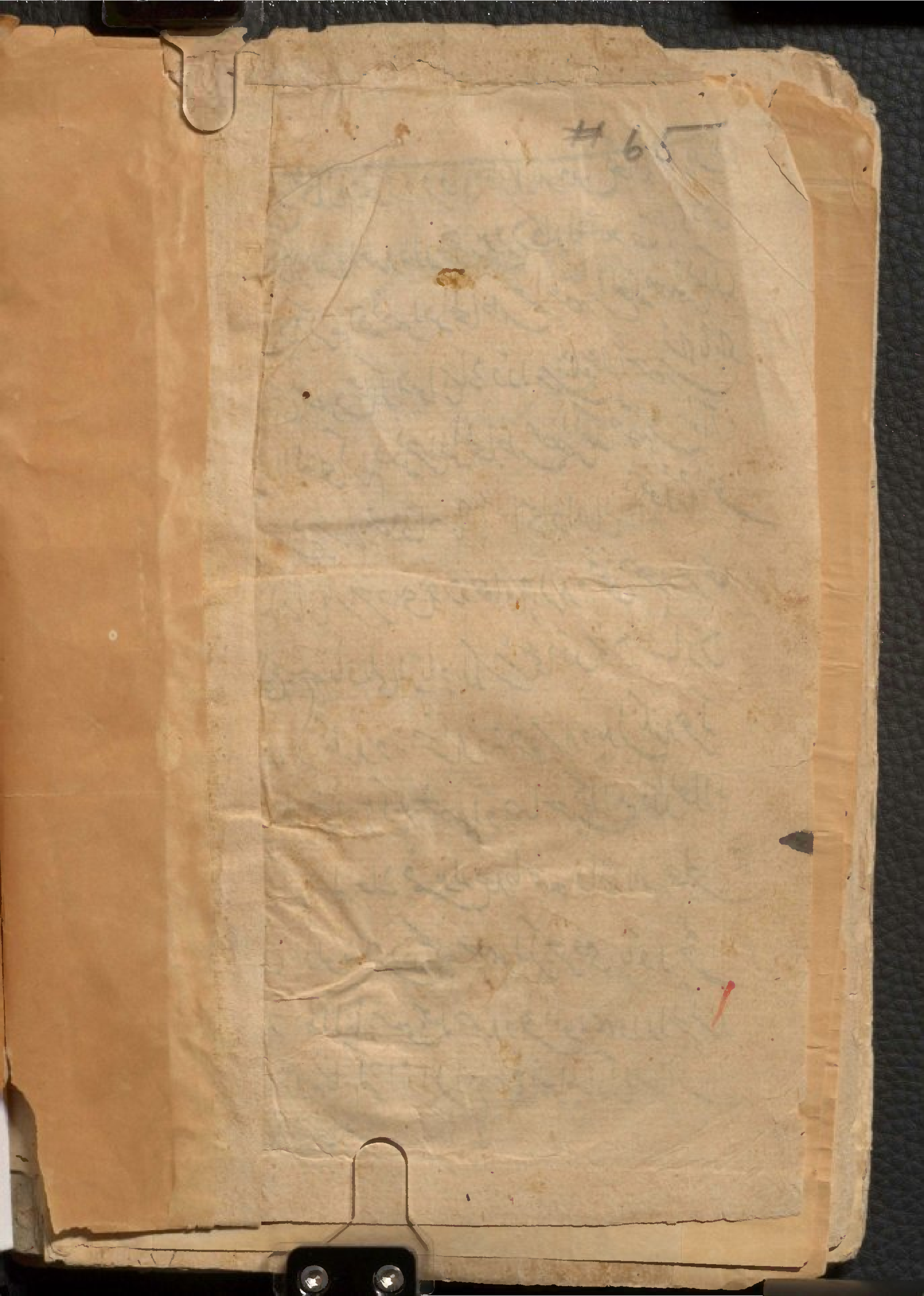
باشد بحکم قوله تعالی فمن بدله بعد ما سمعه فانما اثمه علی

الذین یبدلونه ان الله سمیع علیم اگر جزوی یا ورقی

فوت شود مولانا مسعود شیر صندوق تلو ... را خبر کند

تا نو بسازند تمام کرده اند الرابع فی شهر المبارک رمضان

ثمان و تسعمائه

#65

